होत्वाहिति। तत्वाहाकारस्य जन्म। यग्वर स्वाहा-कारस्य जन्म वेद। करोति स्वाहाकारेण वीर्था। यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण जुह्नति॥३॥

भोगायवास्य हुतं भवति। तस्यात्राहृत्ये पुरुषमस्-जत। दितीयमजुहोत्। सोऽत्रमस्जत। तृतीयमजु-होत्। सगामस्जत। चतुर्यमजुहोत्। सोऽविमस्जत। पत्रममजुहोत्। सोऽजामस्जत॥ ॥॥

सीऽभिरं बिभेत्। श्राहुं तीभिव तमाप्नीतीति। सपजा-पतिं पुनः प्राविशत्। तं पुजापतिर ब्रवीत्। जायस्वेति। सीऽब्रवीत्। किं भागधेयमभिजनिष्यद्वति। तुभ्यमेवे-दः ह्रयाताद्रत्ये ब्रवीत्। सरतद्वागधेयमभ्यजायत। य-देशिहोचं॥ ५॥

तस्मादिमिहोचमुच्यते। तह्रयमानमादित्योऽब्रवीत्।
माहाषीः। उभयार्वे नावेतदिति। सीऽमिरं ब्रवीत्।
क्यं नी होष्यन्तीति। सायमेव तुभ्यं जुहवन्। पातर्मह्यमित्यं ब्रवीत्। तस्माद्मये सायः ह्रयते। सूर्य्याय
पातः॥ ६॥

त्रामेयो वै राचिः। ऐन्द्रमहः। यदन्दिते सूर्ये पा-